

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 9.4.2014 r.
COM(2014) 221 final

2014/0124 (COD)

Wniosek

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie utworzenia europejskiej platformy na rzecz usprawnienia współpracy w
zakresie zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2014) 137 final}

{SWD(2014) 138 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Na szczeblu UE praca nierejestrowana zdefiniowana jest jako „wszelka działalność zarobkowa, zgodna z prawem pod względem swojej natury, lecz niezgłoszona władzom publicznym, z uwzględnieniem różnic w systemach prawnych państw członkowskich”¹.

Z uwagi na fakt, że praca nierejestrowana jest niewidoczna i nie podlega rejestracji oraz jest różnie definiowana w ustawodawstwie krajowym, uzyskanie rzetelnych danych szacunkowych co do powszechności jej występowania na terytorium państw członkowskich jest trudne. Oszacowania skali tego zjawiska znacznie się przez to różnią.²

Zgodnie z najnowszym badaniem Eurobarometru³ z 2013 r.⁴ tylko 4 % respondentów przyznawało się do wykonywania pracy nierejestrowanej. Jednocześnie jednak 11 % respondentów przyznało, że nabyło w poprzednim roku towary lub usługi, które mogły budzić uzasadnione podejrzenia, że powstały wskutek pracy nierejestrowanej. W tym względzie istnieją znaczące różnice w całej UE. Skala występowania pracy nierejestrowanej i działania podejmowane w odniesieniu do tego zjawiska są przedmiotem analizy w rozdziale pt. „Praca nierejestrowana – rozwój sytuacji w ostatnim okresie” w przeglądowej pracy „Zatrudnienie i rozwój sytuacji społecznej w Europie w 2013 r.”⁵.

Praca nierejestrowana ma poważne skutki budżetowe, powodując spadek dochodów podatkowych i z tytułu ubezpieczeń społecznych. Wpływa też negatywnie na poziom zatrudnienia, wydajność, warunki pracy, rozwój umiejętności i uczenie się przez całe życie. Skutkuje obniżeniem uprawnień emerytalnych i ograniczeniem dostępu do opieki zdrowotnej. Jest źródłem nieuczciwej konkurencji między przedsiębiorstwami. Zamiana pracy nieformalnej lub nierejestrowanej na legalne zatrudnienie może przyczynić się również do realizacji celu strategii „Europa 2020” w zakresie zatrudnienia⁶.

Ściśle powiązaniem zjawiskiem jest fałszywie zadeklarowana praca lub pozorowane samozatrudnienie. Ma ono miejsce, gdy pracownik jest formalnie zgłoszony jako osoba pracująca na własny rachunek na podstawie umowy o świadczenie usług, ale wykonywana przez niego praca spełnia wszystkie kryteria stosunku pracy określone w krajowym prawie i praktyce. Pozorowane samozatrudnienie ma negatywne konsekwencje pod względem objęcia danych pracowników przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz zabezpieczeniem społecznym, jak również pod względem dochodów podatkowych, choć zazwyczaj jest mniej szkodliwe niż praca nierejestrowana.

¹ Komunikat Komisji „Zaostrzenie walki z pracą niezgłoszoną” COM(2007)628, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52007DC0628:PL:HTML>

² Zob. ocena skutków dotycząca utworzenia europejskiej platformy w celu usprawnienia współpracy w zakresie zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej, załącznik II.

³ Wszystkie dane liczbowe pochodzą z badań bezpośrednich, opierających się na bezpośrednich wywiadach z obywatelami UE. Oznacza to, że świadomość, definicje krajowe, przejrzystość pracy nierejestrowanej i zaufanie do ankietera stanowią dla obywateli ważne czynniki umożliwiające im poinformowanie, że wykonywali pracę nierejestrowaną lub korzystali z niej.

⁴ Specjalne badanie Eurobarometru nr 402 „Praca nierejestrowana w Unii Europejskiej”, 2013 http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_402_en.pdf

⁵ Komisja Europejska, „Employment and Social Developments in Europe 2013”, Luksemburg, 2014.

⁶ Komunikat Komisji „Europa 2020 - Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu”, COM(2010) 2020 z dnia 3 marca 2010 r. <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:2020:FIN:PL:PDF>

Komunikat Komisji „Program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia: europejski wkład w pełne zatrudnienie”, COM(2010) 682 z dnia 23 listopada 2010 r.

W komunikacie „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu” Komisja podkreśliła, że zwiększenie wzrostu gospodarczego sprzyjającego zatrudnieniu wymaga takiej polityki zatrudnienia, która generuje korzystne warunki dla tworzenia nowych miejsc pracy, a przekształcanie pracy nierejestrowanej lub niezgłoszonej na legalne zatrudnienie może mieć pozytywny wpływ na wydajność pracy⁷.

W związku z tym w wytycznej w sprawie zatrudnienia nr 7 „Zwiększenie uczestnictwa kobiet i mężczyzn w rynku pracy, ograniczanie bezrobocia strukturalnego i promowanie jakości zatrudnienia”⁸ wzywa się państwa członkowskie do pogłębiania dialogu społecznego i przeciwdziałania segmentacji rynku przy pomocy środków ukierunkowanych na rozwiązanie problemów niepewności zatrudnienia, niedostatecznego zatrudnienia oraz pracy nierejestrowanej.

W zaleceniach dla poszczególnych państw na 2012 i 2013 r. kilka państw członkowskich otrzymało zalecenia dotyczące zwalczania problemu pracy nierejestrowanej, szarej strefy, uchylania się od opodatkowania lub przestrzegania przepisów podatkowych⁹.

W rezolucji z dnia 14 stycznia 2014 r. Parlament Europejski wezwał do ściślejszej współpracy inspektoratów pracy i zwiększenia ich skuteczności w zwalczaniu pracy nierejestrowanej¹⁰.

Nowa dyrektywa w sprawie egzekwowania przepisów dotyczących delegowania pracowników przyczyni się do skuteczniejszego zwalczania oszustw i nadużyć oraz niektórych form pracy nierejestrowanej.

Odpowiedzialność za zwalczanie pracy nierejestrowanej spoczywa w głównej mierze na państwach członkowskich. Zwalczanie pracy nierejestrowanej opiera się zasadniczo na działaniu trzech rodzajów organów egzekwowania prawa: a) inspektoratów pracy, które podejmują działania wobec nadużyć w zakresie warunków pracy lub norm bezpieczeństwa i higieny pracy, b) inspektoratów zabezpieczenia społecznego, zwalczających nadużycia w zakresie składek na ubezpieczenie społeczne oraz c) organów podatkowych przeciwdziałających uchylaniu się od opodatkowania. W niektórych państwach członkowskich w realizacji tych zadań uczestniczą również partnerzy społeczni¹¹, a także organy celne, organy ds. migracji, policja i prokuratura. Stwierdzono jednak, że niejednokrotnie współpraca między tymi organami na poziomie krajowym jest niewystarczająco ustrukturyzowana lub zbyt mało skuteczna.

Ponieważ pomiar skali pracy nierejestrowanej stanowi nadal duży problem, tym trudniej opracować ukierunkowane polityki oraz udoskonalić praktyki kontrolne służące zapobieganiu pracy nierejestrowanej, zmniejszaniu skali tego zjawiska lub przynajmniej jego monitorowaniu. Sprostanie wspólnemu wyzwaniu, przed jakim stoją rządy w zakresie ograniczenia występowania pracy nierejestrowanej oraz zapewnienia godziwych warunków pracy osobom dotychczas ją wykonującym wymaga podjęcia bardziej skoordynowanych

⁷ Komunikat Komisji „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu”, COM(2012) 173 final z dnia 18 kwietnia 2012 r.

⁸ Decyzja Rady 2010/707/UE z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich.

⁹ http://ec.europa.eu/europe2020/making-it-happen/country-specific-recommendations/index_pl.htm

¹⁰ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&language=PL&reference=P7-TA-2014-0012>

¹¹ W Niemczech obowiązują umowy pomiędzy federalnym ministerstwem finansów a partnerami społecznymi w sektorach budownictwa, usług malarskich i przemysłowych usług tekstylnych; w Bułgarii ustanowiono krajowy ośrodek na rzecz zasad w przedsiębiorczości; w Luksemburgu wprowadzono dowody tożsamości dla wszystkich pracowników budowlanych.

działań ze strony władz i instytucji publicznych. Potrzebna jest polityka, która zmniejszy atrakcyjność korzystania z pracy nierejestrowanej w oczach pracodawców i wykonywania takiej pracy – w oczach pracowników.

Praca nierejestrowana ma miejsce w wielu różnych sektorach. Sektorem, w którym to zjawisko najczęściej występuje na nieproporcjonalnie wielką skalę, jest budownictwo¹². Do innych należą usługi domowe, w tym sprzątanie, opieka nad dziećmi i osobami starszymi, a także usługi osobiste, ochrona osobista, sprzątanie w zakładach pracy, rolnictwo, hotelarstwo, gastronomia i catering.

Praca nierejestrowana występuje w bardzo różnorodnych miejscach pracy, a zajmują się nią osoby o różnych profilach, wywodzące się z rozmaitych środowisk. Taka niejednorodność sprawia, że trudno o spójne podejście wobec tego zjawiska; wymagane są strategie ukierunkowane.

Zapobieganie pracy nierejestrowanej i zniechęcanie do niej przyczynia się do lepszego egzekwowania prawa UE i prawa krajowego, zwłaszcza w dziedzinach zatrudnienia, prawa pracy, zdrowia i bezpieczeństwa oraz koordynacji krajowych systemów zabezpieczenia społecznego. Ponieważ wyzwania są wspólne dla państw członkowskich, a praca nierejestrowana ma często wymiar transgraniczny, działania na poziomie UE mogą odegrać istotną rolę poprzez zacieśnienie współpracy pomiędzy organami egzekwowania prawa w poszczególnych państwach członkowskich i pomiędzy nimi w dziedzinie zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej. W chwili obecnej brak jest formalnego mechanizmu, którym dysponowałyby wszystkie właściwe organy państw członkowskich w celu rozwiązania problemów dotyczących transgranicznych aspektów pracy nierejestrowanej.

Działania na poziomie UE pomogłyby zatem państwom członkowskim we wprowadzaniu skuteczniejszych i bardziej efektywnych środków wobec pracy nierejestrowanej. Przyczyniłyby się one również do rozwiązania na poziomie UE, w pozytywny i konstruktywny sposób, problemów związanych z mobilnością siły roboczej przy jednoczesnym zapewnieniu swobodnego przepływu pracowników – jednej z podstawowych swobód UE.

Krajowe organy egzekwowania prawa współpracują już na poziomie UE – kwestią pracy nierejestrowanej zajmuje się kilka komitetów i grup roboczych, jednak w sposób nieregularny i ograniczony. Komitet Starszych Inspektorów Pracy rozpatruje tę kwestię z punktu widzenia bezpieczeństwa i higieny pracy; Komitet Ekspertów ds. Delegowania Pracowników zajmuje się pracą nierejestrowaną w związku z obchodzeniem przepisów dotyczących delegowania pracowników; Komitet Zatrudnienia omawia wpływ polityki zatrudnienia na pracę nierejestrowaną; Komisja Administracyjna ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego analizuje błędy i nadużycia w ramach koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego; Grupa Robocza ds. współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania bezpośredniego stara się usprawnić wymianę informacji, doświadczeń i dobrych praktyk w tym obszarze.

Ponadto użyteczna wymiana doświadczeń odbywa się zarówno w kontekście programu wzajemnego uczenia się w ramach europejskiej strategii zatrudnienia, jak i w ramach projektów wielostronnych¹³, co pokazuje, że państwa członkowskie są zainteresowane współpracą na rzecz rozwiązania problemu pracy nierejestrowanej. Niektóre państwa członkowskie prowadziły także wielostronne projekty dotyczące niektórych aspektów pracy

¹² Specjalne badanie Eurobarometru nr 402 „Praca nierejestrowana w Unii Europejskiej”, 2013

¹³ Zob. ocena skutków dotycząca utworzenia europejskiej platformy w celu usprawnienia współpracy w zakresie zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej, rozdział 3.2.2, tabela 1.

nierejestrowanej oraz zawarły porozumienia dwustronne. Platforma nie uniemożliwi stosowania dwustronnych porozumień lub uzgodnień dotyczących współpracy administracyjnej.

Doświadczenia pokazują jednak, że nie wszystkie państwa członkowskie uczestniczą w tych procesach. W przypadku takiej dobrowolnej wielostronnej współpracy państwa członkowskie nie mają obowiązku uczestnictwa; nie ma też mechanizmu zobowiązującego do udziału w sytuacji, gdy zostanie on uznany za konieczny przez inne państwa członkowskie. W rezultacie współpraca na szczeblu UE jest nadal fragmentaryczna, zarówno jeśli chodzi o zaangażowanie poszczególnych państw członkowskich, jak i zakres poruszanych kwestii.

Kolejnym argumentem skłaniającym państwa członkowskie do współpracy w tej dziedzinie są wspólne wyzwania, z którymi borykają się działające w nich właściwe organy egzekwowania prawa. Organy kontroli napotykają trudności w sytuacjach transgranicznych, w szczególności w przypadku gdy chodzi o wykrycie przypadków pracy nierejestrowanej lub nałożenie kar, ponieważ mechanizmy stosowane zazwyczaj przez te organy są zasadniczo przystosowane do zwalczania krajowych aspektów pracy nierejestrowanej. Kontrola charakteru lub warunków stosunku pracy pracowników migrujących może być utrudniona z uwagi na problemy komunikacyjne, brak znajomości przepisów lub istnienie zorganizowanych sieci działających na granicy prawa, często wykorzystujących skomplikowane konstrukcje prawne, korzystających z agencji lub pośredników usytuowanych w kilku państwach członkowskich, a niekiedy stosujących pozorowane samozatrudnienie. Liczne państwa członkowskie zmagają się z trudnościami w zapewnieniu odpowiedniej komunikacji i współpracy pomiędzy różnymi organami egzekwowania prawa w państwach członkowskich i w kontekście transgranicznym.

Ponadto powszechnie przyjmuje się, że nadmierne opodatkowanie lub regulacje pracy mogą zwiększać skalę pracy nierejestrowanej, a pracodawców można skutecznie zachęcać do rejestrowania pracowników i przestrzegania prawa bez uciekania się do kar.

Wreszcie jakkolwiek wszystkie państwa członkowskie są ogólnie zgodne co do konieczności zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej, w praktyce stopień zaangażowania w realizację tego celu i dobór środków bywa różny, co niejednokrotnie powoduje, że kwestii tej przypisuje się niski priorytet polityczny i nie traktuje się jej jako pilnej.

Dlatego też w komunikacie „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu” podkreślono potrzebę poprawy współpracy pomiędzy państwami członkowskimi i ogłoszono rozpoczęcie konsultacji w sprawie utworzenia unijnej platformy współpracy między inspektoratami pracy i innymi organami egzekwowania prawa w celu zwalczania pracy nierejestrowanej, co ma służyć poprawie współpracy, wymianie najlepszych praktyk i określeniu wspólnych zasad prowadzenia kontroli.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

Niniejszy wniosek jest rezultatem rozmaitych niedawno przeprowadzonych badań i konsultacji.

W 2010 r. przeprowadzono zewnętrzne studium wykonalności¹⁴ dotyczące utworzenia europejskiej platformy współpracy między inspektoratami pracy i innymi odpowiednimi organami zajmującymi się monitorowaniem sytuacji i egzekwowaniem prawa, mającej na celu zapobieganie i zwalczanie pracy nierejestrowanej. W ramach studium poddano analizie istniejące krajowe ramy instytucjonalne i środki polityczne, trudności napotymane przez organy egzekwowania prawa na poziomie krajowym i międzynarodowym oraz dotychczasowe przykłady współpracy transgranicznej i wzorcowych praktyk oraz określono dostępne możliwości w zakresie europejskiej platformy służącej zapobieganiu i zwalczaniu pracy nierejestrowanej.

W toku przygotowywania inicjatywy wykorzystano też specjalne badanie Eurobarometru¹⁵ na temat pracy nierejestrowanej oraz niedawne sprawozdanie sporządzone przez Eurofound dotyczące zwalczania pracy nierejestrowanej w państwach członkowskich¹⁶. Sprawozdaniu Eurofound towarzyszyła aktualizowana baza danych¹⁷ dotycząca środków podjętych w latach 2008-2013. Obejmuje ona 186 studiów przypadku ze wszystkich państw członkowskich UE oraz krajów kandydujących. Umożliwia ona wyszukiwanie według krajów, rodzaju środków, grup docelowych i sektorów.

Konsultacje z zainteresowanymi stronami przeprowadzono w ramach grupy dyrektorów generalnych ds. stosunków pracy, Komitetu Starszych Inspektorów Pracy oraz Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego. Ogólnie rzecz biorąc, przedstawiciele państw członkowskich uznali wartość dodaną działań na poziomie UE służących zapobieganiu pracy nierejestrowanej i zniechęcaniu do niej oraz z zadowoleniem przyjęli deklarację większego zaangażowania w tej dziedzinie ze strony Komisji.

Opinie europejskich partnerów społecznych zebrano w 1. etapie konsultacji¹⁸ (od 4 lipca 2013 r. do 4 października 2013 r.). Komisja określiła główne problemy związane z zapobieganiem pracy nierejestrowanej i zniechęcaniem do niej, przypomniała działania podjęte przez Komisję w ostatnim okresie oraz przedstawiła cele i możliwą treść inicjatywy. Celem konsultacji było zasięgnięcie opinii partnerów społecznych w sprawie możliwego kierunku działań UE. Komisja otrzymała 15 odpowiedzi (2 odpowiedzi wspólne, 3 od przedstawicieli pracowników i 10 od organizacji pracodawców). Partnerzy społeczni zgadzali się z ogólnym opisem problemu i stwierdzali, że działanie na poziomie UE jest uzasadnione, a jego głównym celem powinno być wspieranie organów krajowych, takich jak inspektoraty pracy oraz organy podatkowe i do spraw zabezpieczenia społecznego, w celu zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej. Partnerzy społeczni byli ogólnie zgodni, że odpowiednim forum usprawniania współpracy pomiędzy państwami członkowskimi mogłaby być europejska platforma. Poglądy partnerów społecznych były jednak rozbieżne.

Większość przedstawicieli pracodawców było zdania, że platforma powinna być utworzona, nie widzieli jednak potrzeby tworzenia osobnej, nowej struktury. Zamiast tego proponowano

¹⁴ „Joining up in the fight against undeclared work in Europe: Feasibility study on establishing a European platform for cooperation between labour inspectorates, and other relevant monitoring and enforcement bodies, to prevent and fight undeclared work”, Regioplan 2010
<http://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=6676&langId=en>

¹⁵ Specjalne badanie Eurobarometru nr 402 „Praca nierejestrowana w Unii Europejskiej”
http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_402_en.pdf

¹⁶ „Zwalczanie pracy niezarejestrowanej w 27 państwach członkowskich Unii Europejskiej i w Norwegii. Podejścia i środki stosowane od 2008 r.”, Eurofound 2013
<http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef13243.htm>

¹⁷ <http://www.eurofound.europa.eu/areas/labourmarket/tackling/search.php>

¹⁸ „Konsultacje z partnerami społecznymi na podstawie art. 154 TFUE w sprawie usprawnienia współpracy UE w zakresie zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej”, dokument konsultacyjny C(2013)4145 <http://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=10345&langId=en>

rozważenie takich wariantów, jak utworzenie podgrupy w ramach istniejącej grupy lub lepsza koordynacja istniejących grup. Wszystkie związki zawodowe i niektórzy przedstawiciele pracodawców opowiadali się za utworzeniem nowego, niezależnego organu w celu uwzględnienia wszystkich aspektów pracy nierejestrowanej, co nie byłoby zapewnione w przypadku wykorzystania istniejących struktur. Jeśli chodzi o udział w platformie, związki zawodowe oraz niektórzy przedstawiciele pracodawców optowali za wprowadzeniem obowiązku uczestnictwa dla państw członkowskich, natomiast inne organizacje pracodawców preferowały podejście dobrowolne. Partnerzy społeczni poparli deklarowany przez Komisję zamiar przedstawienia inicjatywy, ale nie byli skłonni przystąpić do negocjacji na ten temat.

Drugi etap konsultacji z partnerami społecznymi odbył się w dniach od 30 stycznia do 13 marca 2014 r.¹⁹. W jego ramach Komisja przedstawiła przegląd wyników pierwszego etapu konsultacji oraz nakreśliła treść planowanej inicjatywy. Celem konsultacji było uzyskanie opinii partnerów społecznych na temat treści planowanej inicjatywy w sprawie usprawnienia współpracy między państwami członkowskimi w zakresie zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej. Komisja otrzymała 16 odpowiedzi (1 odpowiedź wspólną, 4 od przedstawicieli pracowników i 11 od organizacji pracodawców). Partnerzy społeczni zadeklarowali ogólnie poparcie dla działań na szczeblu UE na rzecz zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej oraz powtórzyli swoje opinie wyrażone podczas I. etapu konsultacji na temat celów, zakresu, zadań, inicjatyw, uczestnictwa oraz postaci, jaką ma przyjąć platforma. Przedstawiono nowe elementy dotyczące udziału partnerów społecznych w platformie. Związki zawodowe i przedstawiciele pracodawców zgodzili się, że w działania platformy powinni być zaangażowani w charakterze obserwatorów partnerzy społeczni na szczeblu UE, zarówno na poziomie międzysektorowym, jak i w sektorach, w których często występuje praca nierejestrowana. Część związków zawodowych i przedstawiciele pracodawców sugerowała, że partnerzy społeczni powinni otrzymać status członków²⁰.

W ocenie skutków zawarto kilka możliwych wariantów usprawnienia współpracy w UE w zakresie zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej. Pierwszym wariantem było powstrzymanie się od jakichkolwiek działań wykraczających poza istniejące grupy robocze i inicjatywy. Rozważano również możliwość lepszej koordynacji prac różnych istniejących już grup roboczych i komitetów.

Trzecim wariantem było utworzenie europejskiej platformy na rzecz usprawnienia współpracy w UE w zakresie zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej. W odniesieniu do utworzenia platformy rozpatrywano kilka podwariantów, np. dobrowolne lub obowiązkowe członkostwo w platformie czy też powierzenie koordynacji działań państw członkowskich w zakresie zwalczania pracy nierejestrowanej agencji Eurofound. Rozważano opcję stworzenia zdecentralizowanej agencji odpowiedzialnej za egzekwowanie prawa UE oraz zwalczanie pracy nierejestrowanej.

W wyniku analizy stwierdzono, że preferowanym wariantem jest utworzenie europejskiej platformy, w której członkostwo byłoby obowiązkowe. Platforma przewidywałaby uczestnictwo wszelkich właściwych organów wszystkich państw członkowskich w działaniach na szczeblu UE i umożliwiałaby regularną współpracę operacyjną w tej

¹⁹ „Drugi etap konsultacji z partnerami społecznymi na podstawie art. 154 TFUE w sprawie usprawnienia współpracy UE w zakresie zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej”, C(2014)452 final

<http://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=11424&langId=en>

²⁰ Szczegółowe informacje znajdują się w ocenie skutków dotyczącej utworzenia europejskiej platformy w celu usprawnienia współpracy w zakresie zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej, załącznik I.

dziedzinie. Podwariant dobrowolnej wielostronnej współpracy uznano za niewystarczający, ponieważ odmowa udziału ze strony niektórych państw członkowskich znacznie obniżyłaby wartość współpracy bardziej zaangażowanych państw członkowskich na szczeblu UE. Obowiązkowe uczestnictwo uznano za niezbędne szczególnie z tego powodu, że skuteczność współpracy w zwalczaniu transgranicznych aspektów pracy nierejestrowanej byłaby ograniczona, gdyby uczestniczyły w niej tylko niektóre państwa członkowskie (te, w których omawiane kwestie mają charakter priorytetowy, czyli głównie państwa przyjmujące) pod nieobecność innych. Transgraniczne aspekty pracy nierejestrowanej mogą mieć również negatywny wpływ na funkcjonowanie jednolitego rynku, ponieważ pracodawcy świadczący usługi w innych państwach członkowskich z wykorzystaniem nielegalnych pracowników stanowiliby nieuczciwą konkurencję. Pracodawcy ci mogą świadczyć usługi niższym kosztem, nie płacąc podatków ani nie przestrzegając przepisów dotyczących np. bezpieczeństwa i higieny pracy oraz warunków pracy.

Biorąc pod uwagę powyższe względy – konieczność lepszej współpracy na szczeblu UE oraz transgraniczne aspekty pracy nierejestrowanej i ich wpływ na funkcjonowanie jednolitego rynku – wszystkie państwa członkowskie muszą zostać zobowiązane do usprawnionej współpracy w zwalczaniu wszystkich aspektów tego zjawiska.

Wdrożenie któregoś z pozostałych wariantów nie gwarantowałoby zaangażowania wszelkich właściwych organów wszystkich państw członkowskich, ograniczyłoby współpracę do wymiany najlepszych praktyk lub nie umożliwiłoby właściwego rozwiązania kwestii egzekwowania przepisów, a więc nie zapewniałoby wsparcia całościowego podejścia, które jest niezbędne do rozwiązania problemu. Ponadto pozostałe warianty w mniejszym stopniu przyczyniłyby się do eksponowania problemu na poziomie UE i nadania mu priorytetowego znaczenia.

Członkami platformy będą różne organy egzekwowania prawa wszystkich państw członkowskich. Inne zainteresowane podmioty – w szczególności partnerzy społeczni na szczeblu UE, odpowiednie unijne agencje zdecentralizowane, jak Eurofound i Europejska Agencja Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy (EU-OSHA), a także organizacje międzynarodowe, jak Międzynarodowa Organizacja Pracy (MOP) oraz przedstawiciele państw EOG – będą mieć status obserwatora.

Platforma będzie prowadzić szereg działań, które zostaną określone i wdrożone na podstawie uzgodnionych programów prac. Pierwszym praktycznym krokiem w ramach tej współpracy byłaby wymiana dobrych praktyk. Przyczyniłaby się ona do poprawy wiedzy na temat zjawiska oraz do lepszego zrozumienia, w jaki sposób zwalcza się pracę nierejestrowaną i kto zasadniczo się tym zajmuje w państwach członkowskich. Optymalnemu wykorzystaniu tej wymiany sprzyjałoby utworzenie „banku wiedzy” w oparciu o bazę danych Eurofound, co umożliwiłoby m.in. dalsze rozważania nad kwestiami związanymi z egzekwowaniem przepisów oraz opracowanie wspólnych wytycznych i zasad. Przewiduje się, że platforma miałaby stopniowo ulegać przekształceniu z forum wymiany informacji i dobrych praktyk w kierunku bardziej zaawansowanych form współpracy w miarę wzrostu wzajemnego zaufania i zasobu doświadczeń. Ostatecznie w ramach platformy powinna istnieć możliwość podejmowania wspólnych szkoleń i wymiany personelu oraz koordynowania działań operacyjnych, w tym wspólnych inspekcji i wymiany danych.

Realizacja wniosku będzie sprzyjać opracowywaniu, wdrażaniu, monitorowaniu i ocenie unijnych instrumentów i polityk (w zakresie wspierania trwałego zatrudnienia wysokiej jakości, zagwarantowania odpowiedniej i godziwej ochrony socjalnej, zwalczania wykluczenia społecznego i ubóstwa oraz poprawy warunków pracy) oraz odpowiednich

aktów prawnych, a także opracowywaniu polityki w oparciu o podstawy merytoryczne i postępowanie społeczne, we współpracy z różnymi zainteresowanymi stronami.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1. Podstawa prawna

UE posiada uprawnienia do działania w dziedzinie pracy nierejestrowanej na podstawie przepisów TFUE dotyczących polityki społecznej. W szczególności **art. 151 TFUE** stanowi, że Unia i państwa członkowskie „mają na celu promowanie zatrudnienia, poprawę warunków życia i pracy, [...] odpowiednią ochronę socjalną, [...] pozwalając[e] podnosić i utrzymać poziom zatrudnienia oraz przeciwdziałanie wykluczeniu”. W **art. 153 TFUE** wymieniono dziedziny, w których Unia wspiera i uzupełnia działania państw członkowskich, a do których należą: warunki pracy, integracja osób wykluczonych z rynku pracy oraz zwalczanie wykluczenia społecznego.

Wniosek zmierzający do usprawnienia współpracy na szczeblu UE w zakresie zapobiegania pracy niezarejestrowanej i zniechęcania do niej opiera się na **art. 153 ust. 2 lit. a) TFUE**, w którym przyznano Parlamentowi Europejskiemu i Radzie prawo przyjmowania środków w celu zachęcania do współpracy między państwami członkowskimi w drodze inicjatyw zmierzających do pogłębiania wiedzy, rozwijania wymiany informacji i najlepszych praktyk, wspierania podejść nowatorskich oraz oceny doświadczeń, z wyłączeniem jakiegokolwiek harmonizacji przepisów ustawowych i wykonawczych państw członkowskich.

Podstawowe cele, których realizacji ma służyć niniejsza inicjatywa, to promowanie zatrudnienia i poprawa warunków pracy (art. 151 TFUE). Zważywszy że zwalczanie pracy nierejestrowanej w różnych państwach członkowskich leży w kompetencjach różnych rodzajów organów egzekwowania prawa (jak wyjaśniono w rozdziale 1), konieczne jest, by inicjatywę tę rozszerzyć na wszystkie organy krajowe, w tym organy, które nie działają w dziedzinie zatrudnienia i spraw społecznych, ale odpowiadają m.in. za działania zapobiegające pracy nierejestrowanej lub zniechęcające do niej bądź uczestniczą w takich działaniach, np. organy podatkowe, celne lub migracyjne.

3.2. Zasady pomocniczości i proporcjonalności

Wybrany instrument prawny – decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady – jest najważniejszy, uwzględniając fakt, że we wspomnianym artykule przewiduje się przyjęcie inicjatywy w drodze zwykłej procedury ustawodawczej.

Jakkolwiek działania służące zwalczaniu problemu pracy nierejestrowanej należą zasadniczo do kompetencji państw członkowskich, to związane z tym wyzwania – negatywny wpływ pracy nierejestrowanej na gospodarkę i społeczeństwo, trudności w zwalczaniu transgranicznych form pracy nierejestrowanej, potrzeba równowagi między odpowiednim poziomem opodatkowania i regulacji a unikaniem zachęcania pracodawców do zatrudniania pracowników na czarno, a także brak współpracy pomiędzy różnymi organami egzekwowania przepisów – są wspólne dla wszystkich państw członkowskich. Działania UE zmierzające do usprawnienia współpracy na szczeblu UE sprzyjałyby skuteczności i efektywności wysiłków państw członkowskich w zapobieganiu pracy nierejestrowanej i zniechęcaniu do niej, przysparzając w ten sposób wartość dodaną tym wysiłkom. Najważniejszym poziomem, na którym powinny być rozwiązywane problemy związane z pracą nierejestrowaną, są bowiem krajowe organy egzekwowania prawa. Ponadto aspekty transgraniczne mogą być lepiej rozwiązywane na poziomie UE. Wniosek jest zatem zgodny z zasadą pomocniczości.

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności, gdyż jest to środek służący zachęceniu państw członkowskich do współpracy, nieprzewidujący harmonizacji przepisów ustawowych

i wykonawczych państw członkowskich. Rozważano również wariant utworzenia nowej zdecentralizowanej agencji UE, został on jednak odrzucony ze względu na koszty administracyjne z tym związane.

4. WPLYW NA BUDŻET

Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1296/2013²¹ ustanowiono program Unii Europejskiej na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych („EaSI”) na lata 2014-2020. Finansowanie platformy będzie pochodzić z osi Progress. Na realizację zadań takich jak ustanowienie praktycznych narzędzi, wsparcie przez usługodawców, publikacja wspólnych zasad i wytycznych oraz podręczników, zapewnienie stałych zdolności szkoleniowych oraz jednolite ramy prowadzenia wspólnych szkoleń, organizowanie wzajemnych ocen i kampanii unijnych, przewidziano orientacyjną kwotę 2,1 mln EUR rocznie. Ponadto zapewnione zostaną dotacje na finansowanie projektów wspierających realizację celów platformy. Na zwrot kosztów udziału w posiedzeniach platformy przeznaczone zostaną środki do wysokości 224 000 EUR rocznie.

Należy również przypomnieć, że Europejski Fundusz Społeczny (EFS) wspiera wysiłki państw członkowskich na rzecz poprawy jakości administracji publicznej i zarządzania, a przez to promowanie ich reform strukturalnych. Finansowanie jest przewidziane w ramach wieloletnich ram finansowych na lata 2014-2020. Zachęca się państwa członkowskie do korzystania z EFS w celu wzmocnienia potencjału ich organów krajowych w zakresie zwalczania pracy nierejestrowanej.

Wniosek ustawodawczy jest neutralny dla budżetu i nie wymaga dodatkowych zasobów ludzkich. Funkcję sekretariatu platformy będą pełnić pracownicy Komisji (2,5 etatu) pracujący obecnie w Dyrekcji Generalnej ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Włączenia Społecznego. Szczegółowe dane zawarto w ocenie skutków finansowych regulacji, załączonej do niniejszego wniosku.

Uczestnictwo w pracach platformy (w charakterze obserwatorów) agencji zdecentralizowanych UE, Eurofound i Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy, nie będzie stanowić rozszerzenia ich dotychczasowych uprawnień. W odniesieniu do tych agencji wniosek nie ma wpływu na budżet.

²¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1296/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie programu Unii Europejskiej na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych („EaSI”) i zmieniające decyzję nr 283/2010/UE ustanawiającą Europejski instrument mikrofinansowy na rzecz zatrudnienia i włączenia społecznego Progress.

Wniosek

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**w sprawie utworzenia europejskiej platformy na rzecz usprawnienia współpracy w zakresie zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 153 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²²,uwzględniając opinię Komitetu Regionów²³,

po zasięgnięciu opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W komunikacie z dnia 18 kwietnia 2012 r.²⁴ Komisja podkreśliła potrzebę poprawy współpracy pomiędzy państwami członkowskimi i ogłosiła rozpoczęcie konsultacji w sprawie utworzenia unijnej platformy współpracy między inspektoratami pracy i innymi organami egzekwowania prawa w celu zwalczania pracy nierejestrowanej, co ma służyć poprawie współpracy, wymianie najlepszych praktyk i określeniu wspólnych zasad prowadzenia kontroli.
- (2) Zgodnie z art. 148 ust. 4 Traktatu Rada przyjęła decyzją 2010/707/UE²⁵ wytyczne²⁶ dla polityk zatrudnienia państw członkowskich. W tych zintegrowanych wytycznych zawarto wskazówki dla państw członkowskich w odniesieniu do określania ich krajowych programów reform oraz wdrażania reform. Wytyczne dotyczące zatrudnienia stanowią podstawę dla zaleceń dla poszczególnych krajów, które Rada kieruje do państw członkowskich na podstawie wspomnianego artykułu. W ostatnich latach w zaleceniach dla poszczególnych krajów uwzględniano również zalecenia dotyczące zwalczania pracy nierejestrowanej.

²² Dz.U. C ... z ..., s.

²³ Dz.U. C ... z ..., s.

²⁴ Komunikat Komisji „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu”, COM (2012) 173, z dnia 18 kwietnia 2012 r.,

<http://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=pl&catId=101&newsId=1270&furtherNews=yes>

²⁵ Decyzja Rady 2010/707/UE z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich (Dz.U. L 308 z 24.11.2010, s. 46).

²⁶ Wytyczne te zostały utrzymane w latach 2011, 2012 i 2013.

- (3) W art. 151 Traktatu wśród celów w zakresie polityki społecznej wymieniono promowanie zatrudnienia i poprawę warunków życia i pracy. Zmierzając do realizacji tych celów, Unia może wspierać i uzupełniać działania państw członkowskich w dziedzinach bezpieczeństwa i higieny pracy, warunków pracy, integracji osób wykluczonych z rynku pracy oraz zwalczania wykluczenia społecznego.
- (4) Parlament Europejski w swojej rezolucji „Skuteczne inspekcje pracy jako strategia na rzecz poprawy warunków pracy w Europie” z zadowoleniem przyjął inicjatywę Komisji dotyczącą utworzenia europejskiej platformy oraz wezwał do ściślejszej współpracy na szczeblu UE na rzecz zwalczania pracy nierejestrowanej²⁷.
- (5) Na szczeblu europejskim praca nierejestrowana zdefiniowana jest jako „wszelka działalność zarobkowa, zgodna z prawem pod względem swojej natury, lecz niezgłoszona władzom publicznym, z uwzględnieniem różnic w systemach prawnych państw członkowskich”²⁸, a więc nie obejmuje żadnej działalności sprzecznej z prawem.
- (6) Z pracą nierejestrowaną często wiąże się nadużywanie statusu osoby samozatrudnionej, czy to na szczeblu krajowym, czy w sytuacjach transgranicznych. Pozorowane samozatrudnienie występuje w sytuacji, gdy dana osoba jest zgłoszona – w celu uniknięcia określonych zobowiązań prawnych lub podatkowych – jako pracująca na własny rachunek, mimo że wykonywana przez nią praca spełnia typowe kryteria stosunku pracy. Pozorowane samozatrudnienie jest zatem fałszywie zarejestrowaną pracą i powinno być objęte zakresem działań platformy.
- (7) Praca nierejestrowana ma poważne skutki budżetowe, powodując spadek dochodów podatkowych i z tytułu ubezpieczeń społecznych. Wpływa też negatywnie na poziom zatrudnienia, wydajność, przestrzeganie norm dotyczących warunków pracy, rozwój umiejętności i uczenie się przez całe życie. Podważa finansową trwałość systemów ochrony socjalnej, pozbawia pracowników odpowiednich świadczeń społecznych, powoduje obniżenie uprawnień emerytalnych i ograniczenie dostępu do opieki zdrowotnej.
- (8) W licznych państwach członkowskich wprowadzono rozmaite strategie i działania zmierzające do rozwiązania problemu pracy nierejestrowanej. Niektóre państwa członkowskie zawarły także porozumienia dwustronne i prowadziły wielostronne projekty dotyczące niektórych aspektów pracy nierejestrowanej. Platforma nie uniemożliwi stosowania dwustronnych porozumień lub uzgodnień dotyczących współpracy administracyjnej.
- (9) Współpraca na szczeblu UE nadal nie ma wystarczająco kompleksowego charakteru, zarówno jeśli chodzi o zaangażowanie poszczególnych państw członkowskich, jak i zakres poruszanych kwestii. Brakuje formalnego mechanizmu transgranicznej współpracy między odpowiednimi organami państw członkowskich w celu rozwiązania kwestii związanych z pracą nierejestrowaną.

²⁷ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 stycznia 2014 r. w sprawie skutecznych inspekcji pracy jako strategii poprawy warunków pracy w Europie (2013/2112/INI)
[http://www.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?lang=en&reference=2013/2112\(INI\)](http://www.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?lang=en&reference=2013/2112(INI))

²⁸ Komunikat Komisji „Zaostrzenie walki z pracą niezgłoszoną” COM(2007)628 z dnia 24 października 2007 r.
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52007DC0628:PL:HTML>

- (10) Wzmocnienie współpracy między państwami członkowskimi na poziomie UE jest konieczne do tego, aby państwa członkowskie mogły efektywniej i skuteczniej zapobiegać pracy nierejestrowanej i zniechęcać do niej.
- (11) Celem platformy będzie usprawnianie wymiany najlepszych praktyk i informacji, stworzenie na szczeblu UE ram rozwoju wiedzy specjalistycznej i analizy oraz poprawa koordynacji operacyjnej działań między różnymi krajowymi organami państw członkowskich zajmującymi się egzekwowaniem prawa.
- (12) Platforma powinna wykorzystywać wszystkie istotne źródła informacji, w szczególności badania, umowy dwustronne zawarte między państwami członkowskimi oraz wielostronne projekty współpracy, a także kształtować synergii pomiędzy istniejącymi na szczeblu UE instrumentami i strukturami w celu maksymalnego zwiększenia odstraszającego lub zapobiegawczego działania tych środków. Koordynacja operacyjna działań państw członkowskich mogłaby przybrać formę wspólnych szkoleń, wzajemnej oceny oraz rozwiązań w zakresie wymiany danych. Ogólnoeuropejskie kampanie lub wspólne strategie mogłyby przyczynić się do zwiększania świadomości dotyczącej problemu pracy nierejestrowanej.
- (13) Kwestią pracy nierejestrowanej zajmują się zasadniczo trzy rodzaje krajowych organów egzekwowania prawa: inspektoraty pracy, inspektoraty zabezpieczenia społecznego i organy podatkowe. W niektórych przypadkach zaangażowane są również organy migracyjne i służby zatrudnienia, a także organy celne, policja, prokuratura i partnerzy społeczni.
- (14) W celu kompleksowego i skutecznego rozwiązania problemu pracy nierejestrowanej należy w państwach członkowskich wprowadzić określony zestaw polityk przy wsparciu w postaci ustrukturyzowanej współpracy między właściwymi organami. Współpraca ta powinna obejmować wszystkie organy krajowe prowadzące działania w zakresie zapobiegania pracy nierejestrowanej lub zniechęcania do niej bądź uczestniczące w takich działaniach.
- (15) W ramach dążenia do realizacji tych celów platformę powinny wspierać „pojedyncze punkty kontaktowe” w poszczególnych państwach członkowskich, uprawnione do utrzymywania kontaktów z krajowymi organami zajmującymi się wielorakimi aspektami pracy nierejestrowanej.
- (16) Platforma powinna angażować partnerów społecznych na szczeblu UE, zarówno w kontekście międzysektorowym, jak i w sektorach szczególnie dotkniętych problemem pracy nierejestrowanej, a także współpracować z odpowiednimi organizacjami międzynarodowymi, jak Międzynarodowa Organizacja Pracy (MOP), oraz unijnymi agencjami zdecentralizowanymi, w szczególności z Eurofound i Europejską Agencją ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy. Uczestnictwo Eurofound i Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy w pracach platformy w charakterze obserwatorów nie będzie stanowić rozszerzenia ich dotychczasowych uprawnień.
- (17) Platforma powinna przyjąć własny regulamin oraz ustalić programy pracy i regularnie sporządzać sprawozdania.
- (18) Do przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie w ramach niniejszej decyzji ma zastosowanie dyrektywa 95/46/WE w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu

tych danych²⁹, a także krajowe środki przyjęte w celu jej wykonania. Ponieważ Komisja jest częścią europejskiej platformy, do przetwarzania danych osobowych w kontekście niniejszej decyzji ma również zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych³⁰.

- (19) Platforma może powoływać grupy robocze w celu zbadania konkretnych zagadnień i powinna mieć do dyspozycji specjalistyczną wiedzę osób posiadających szczególne kompetencje.
- (20) Platforma będzie współpracować z odpowiednimi grupami ekspertów i komitetami na szczeblu UE, których praca ma związek z kwestią pracy nierejestrowanej.
- (21) Platforma i jej zadania powinny być finansowane za pośrednictwem osi Progress Europejskiego programu na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych (EaSI) w ramach środków określonych przez władzę budżetową.
- (22) Komisja podejmie konieczne kroki administracyjne w celu utworzenia sieci,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Ustanowienie platformy

1. Niniejszym ustanawia się platformę na rzecz usprawnienia unijnej współpracy w zakresie zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej, zwaną dalej „platformą”.
2. W skład platformy wchodzi:
 - a) krajowe organy egzekwowania prawa wyznaczone przez wszystkie państwa członkowskie,
 - b) Komisja.
3. W posiedzeniach platformy mogą uczestniczyć jako obserwatorzy, na warunkach określonych w jej regulaminie:
 - a) przedstawiciele międzysektorowych partnerów społecznych na szczeblu Unii, a także partnerzy społeczni w sektorach, w których często występuje praca nierejestrowana;

²⁹ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

³⁰ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

- b) przedstawiciel Europejskiej Fundacji na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (Eurofound) oraz przedstawiciel Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy (EU-OSHA);
- c) przedstawiciel Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP);
- d) przedstawiciele państw EOG.

Artykuł 2

Cele

Platforma, o której mowa w art. 1 ust. 1, przyczynia się do lepszego egzekwowania przepisów prawa unijnego i krajowego, ograniczania skali pracy nierejestrowanej i zwiększania liczby formalnych stanowisk pracy, co powinno zapobiegać pogorszeniu jakości pracy, a także do wspierania integracji na rynku pracy i włączenia społecznego poprzez:

- a) poprawę współpracy na szczeblu UE między różnymi organami egzekwowania prawa poszczególnych państw członkowskich na rzecz skuteczniejszego i bardziej efektywnego zapobiegania pracy nierejestrowanej, w tym fikcyjnemu samozatrudnieniu, i zniechęcania do tego rodzaju praktyk;
- b) poprawę potencjału technicznego różnych organów egzekwowania prawa państw członkowskich w zakresie zwalczania transgranicznych aspektów pracy nierejestrowanej;
- c) zwiększanie świadomości społecznej co do pilnej potrzeby działania oraz zachęcanie państw członkowskich do wzmożenia wysiłków w zakresie przeciwdziałania pracy nierejestrowanej.

Rozdział II

Misja i zadania

Artykuł 3

Misja

Dla realizacji celów wymienionych w art. 2 platforma prowadzi następujące działania:

- a) wymiana najlepszych praktyk i informacji,
- b) rozwój wiedzy specjalistycznej i analiz,
- c) koordynacja transgranicznych działań operacyjnych.

Artykuł 4

Zadania

1. W celu realizacji swojej misji platforma wykonuje w szczególności następujące zadania:

- a) podnoszenie poziomu wiedzy na temat pracy nierejestrowanej dzięki opracowaniu wspólnych pojęć i narzędzi pomiaru oraz promowaniu wspólnych analiz porównawczych i związanych z nimi odpowiednich wskaźników;
 - b) rozwój analizy skuteczności różnych środków polityki w zakresie ograniczania występowania pracy nierejestrowanej, w tym środków zapobiegawczych i represyjnych, jak również ogólnie środków odstraszających;
 - c) tworzenie narzędzi, np. banku wiedzy różnych praktyk i środków, w tym umów dwustronnych stosowanych w państwach członkowskich w celu zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej;
 - d) przyjmowanie niewiążących wytycznych dla inspektorów, podręczników dobrych praktyk oraz wspólnych zasad prowadzenia inspekcji w celu zwalczania pracy nierejestrowanej;
 - e) rozwój form współpracy zwiększających techniczne możliwości zwalczania transgranicznych aspektów pracy nierejestrowanej poprzez przyjęcie jednolitych ram wspólnych operacji w zakresie inspekcji i wymiany personelu;
 - f) zbadanie sposobów poprawy wymiany danych zgodnie z unijnymi przepisami o ochronie danych, w tym rozpatrzenie możliwości wykorzystania systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI) i systemu elektronicznej wymiany informacji dotyczących zabezpieczenia społecznego (EESSI);
 - g) rozwój trwałych zdolności do prowadzenia szkoleń dla organów egzekwowania prawa oraz przyjęcie jednolitych ram prowadzenia wspólnych szkoleń;
 - h) organizowanie wzajemnych ocen w celu śledzenia postępów państw członkowskich w zakresie zwalczania pracy nierejestrowanej, w tym wsparcie wdrażania wydanych przez Radę zaleceń dla poszczególnych krajów w zakresie zwalczania pracy nierejestrowanej lub zapobiegania jej;
 - i) zwiększanie świadomości problemu poprzez wspólne działania, np. kampanie europejskie, oraz przyjęcie strategii regionalnych lub ogólnounijnych, w tym podejść sektorowych.
2. Platforma realizuje swoje zadania z wykorzystaniem wszelkich odpowiednich źródeł informacji, w tym badań oraz wielostronnych projektów współpracy, a także z uwzględnieniem odpowiednich instrumentów i struktur unijnych oraz doświadczeń wynikających z właściwych umów dwustronnych. Platforma nawiązuje właściwą współpracę z Eurofound oraz EU-OSHA.

Rozdział III

Działanie platformy

Artykuł 5

Pojedynczy punkt kontaktowy

1. Każde państwo członkowskie wyznacza pojedynczy punkt kontaktowy pełniący funkcję członka platformy. Może również wyznaczyć jednego członka zastępczego.

2. Przy wyznaczaniu przedstawicieli państwa członkowskie uwzględniają wszelkie organy publiczne, które uczestniczą w zapobieganiu pracy nierejestrowanej lub zniechęcaniu do niej, np. inspekcje pracy, organy ds. zabezpieczenia społecznego, organy podatkowe, służby zatrudnienia i organy ds. migracji, zwane dalej „organami egzekwowania prawa”. Mogą również, zgodnie z krajowym prawem lub praktyką, angażować partnerów społecznych.
3. Państwa członkowskie dostarczają Komisji wykaz i dane kontaktowe wszystkich organów egzekwowania prawa, uczestniczących w zapobieganiu pracy nierejestrowanej lub zniechęcaniu do niej.
4. Pojedyncze punkty kontaktowe utrzymują kontakt w zakresie działalności platformy ze wszystkimi organami egzekwowania prawa, uczestniczącymi w zapobieganiu pracy nierejestrowanej lub zniechęcaniu do niej, oraz zapewniają ich udział w posiedzeniach lub wkład w prace platformy lub jej grup roboczych, jeżeli omawiane są zagadnienia objęte zakresem ich kompetencji.

Artykuł 6

Przedstawiciele partnerów społecznych

1. Przedstawiciele partnerów społecznych na szczeblu międzysektorowym, a także partnerzy społeczni w sektorach, w których często występuje praca nierejestrowana, mogą uczestniczyć w posiedzeniach platformy w charakterze obserwatorów, zgodnie z procedurą określoną przez ich macierzyste organizacje.
2. Na podstawie propozycji międzysektorowych i sektorowych partnerów społecznych na szczeblu unijnym, wspomniana grupa obserwatorów składa się z:
 - a) maksymalnie 8 obserwatorów reprezentujących partnerów społecznych na szczeblu międzysektorowym (reprezentujących w równej mierze organizacje pracodawców i pracowników),
 - b) maksymalnie 10 obserwatorów reprezentujących partnerów społecznych z sektorów, w których często występuje praca nierejestrowana (reprezentujących w równej mierze organizacje pracodawców i pracowników).

Artykuł 7

Działalność

1. Komisja koordynuje prace platformy i przewodniczy jej posiedzeniom.
2. W celu realizacji swojej misji platforma przyjmuje większością głosów:
 - a) regulamin wewnętrzny, obejmujący m.in. zasady podejmowania decyzji na forum platformy,
 - b) dwuletni program prac platformy, określający m.in. jej szczegółowe zadania i przewidujący regularne składanie sprawozdań z działań platformy co dwa lata,
 - c) decyzje o ustanowieniu grup roboczych w celu zbadania zagadnień określonych w programach prac platformy. Grupy robocze są rozwiązywane niezwłocznie po wypełnieniu swoich zadań.

3. Do uczestnictwa w obradach platformy lub grupy roboczej mogą na zasadzie jednostkowych przypadków być zapraszani eksperci posiadający specjalistyczne kompetencje w dziedzinach będących przedmiotem dyskusji, o ile jest to pomocne lub konieczne.
4. Platformę wspiera sekretariat zapewniony przez Komisję. Sekretariat przygotowuje posiedzenia i programy prac platformy oraz jej sprawozdania.
5. Komisja regularnie informuje Parlament Europejski i Radę o działalności platformy.

Artykuł 8

Współpraca

Platforma w stosownych przypadkach współpracuje z innymi odpowiednimi grupami ekspertów i komitetami na szczeblu Unii, których praca ma związek z pracą nierejestrowaną, w szczególności z Komitetem Starszych Inspektorów Pracy (SLIC), Komitetem Ekspertów ds. Delegowania Pracowników, Komisją Administracyjną ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego, Komitetem Zatrudnienia (EMCO), Komitetem Ochrony Socjalnej (SPC) i grupą roboczą ds. współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania. Można również organizować wspólne posiedzenia.

Artykuł 9

Zwrot kosztów

Komisja zwraca koszty podróży i w stosownych przypadkach koszty pobytu ponoszone przez członków, obserwatorów i zaproszonych ekspertów w związku z działalnością platformy.

Członkowie, obserwatorzy i zaproszeni eksperci nie otrzymują wynagrodzenia za wykonywane usługi.

Artykuł 10

Wsparcie finansowe

Ogólne zasoby na potrzeby wykonania niniejszej decyzji ustala się w ramach Europejskiego programu na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych (EaSI), którego roczne środki zatwierdza władza budżetowa w granicach wyznaczonych ramami finansowymi.

Rozdział IV

Przepisy końcowe

Artykuł 11

Przegląd

Po upływie czterech lat od wejścia w życie niniejszej decyzji Komisja przedkłada sprawozdanie z jej stosowania Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów. W sprawozdaniu ocenia się w szczególności, w jakim stopniu platforma przyczyniła się do realizacji celów określonych w art. 2 oraz w jakim stopniu wypełniła zadania określone w art. 3 i w programach prac platformy.

Artykuł 12

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Artykuł 13

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Ocena skutków finansowych regulacji

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy
- 1.7. Przewidywane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
 - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie utworzenia europejskiej platformy na rzecz usprawnienia współpracy w zakresie zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa³¹

Zatrudnienie, sprawy społeczne i włączenie społeczne

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**³²

Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie

Przyczynianie się do osiągnięcia celów strategii „Europa 2020”:

- promowanie szerszego uczestnictwa w rynku pracy;
- tworzenie bezpiecznego, elastycznego i mobilnego europejskiego rynku pracy;
- promowanie włączenia społecznego;
- promowanie spójności społecznej i gospodarczej.

1.4.2. Cele szczegółowe i działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cel szczegółowy nr 1

Wspieranie opracowywania, wdrażania, monitorowania i oceny unijnych instrumentów i polityk (w zakresie wspierania trwałego zatrudnienia wysokiej jakości, zagwarantowania odpowiedniej i godziwej ochrony socjalnej, zwalczania wykluczenia społecznego i ubóstwa oraz poprawy warunków pracy) oraz odpowiednich aktów prawnych, a także promowanie opracowywania polityki w oparciu o podstawy merytoryczne, innowacje społeczne i postęp społeczny, we współpracy z partnerami społecznymi, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego oraz podmiotami publicznymi i prywatnymi.

³¹ ABM: activity based management: zarządzanie kosztami działań – ABB: activity-based budgeting: budżet zadaniowy.

³² O którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

Działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa: Zatrudnienie, sprawy społeczne i włączenie społeczne

1.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Celem wniosku jest poprawa współpracy na szczeblu UE pomiędzy organami odpowiedzialnymi za egzekwowanie prawa, takimi jak inspekcje pracy, organy ds. zabezpieczenia społecznego, organy podatkowe i inne właściwe organy, w celu skuteczniejszego i bardziej efektywnego zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej.

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Wskaźniki wyników, które należy osiągnąć, zostaną określone w dwuletnich programach prac platformy. Ponadto Komisja raz w roku przedstawi Radzie sprawozdanie z działalności platformy. Sprawozdania te powinny zawierać informację o szczegółowych programach prac platformy, inicjatywach przez nią podjętych oraz częstotliwości posiedzeń.

Działalność platformy zostanie poddana ocenie po upływie czterech lat od wejścia w życie decyzji.

1.5. **Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Celem niniejszej decyzji jest przyczynienie się do lepszego egzekwowania przepisów prawa Unii, tworzenia formalnych miejsc pracy, poprawy warunków pracy, integracji na rynku pracy oraz ogólnego włączenia społecznego poprzez:

- a) poprawę współpracy na szczeblu UE między różnymi organami egzekwowania prawa poszczególnych państw członkowskich na rzecz skuteczniejszego i bardziej efektywnego zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej;
- b) poprawę potencjału technicznego różnych organów egzekwowania prawa państw członkowskich w zakresie zwalczania transgranicznych aspektów pracy nierejestrowanej;
- c) zwiększanie świadomości państw członkowskich co do pilnej potrzeby działania oraz zachęcanie do wysiłków na rzecz zwalczania pracy nierejestrowanej.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej*

Zapobieganie pracy nierejestrowanej i zniechęcanie do niej przyczynia się do lepszego egzekwowania prawa UE i prawa krajowego, zwłaszcza w dziedzinach zatrudnienia, prawa pracy, zdrowia i bezpieczeństwa oraz koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Zgodnie z celami określonymi w art. 151 działania podejmowane na szczeblu UE w kierunku zwalczania pracy nierejestrowanej przyczynią się do tworzenia formalnych miejsc pracy, poprawy warunków pracy oraz zwiększenia integracji na rynku pracy i ogólnego włączenia społecznego. Uwzględniając art. 153 TFUE, w obszarach, w których kompetencje są dzielone między państwa członkowskie i Unię, UE ma wspierać wysiłki państw

członkowskich dzięki usprawnieniu współpracy w zakresie zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej na szczeblu UE, przyczyniając się w ten sposób do zwiększenia efektywności i skuteczności tej współpracy i zapewniając wartość dodaną działań państw członkowskich.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Do tej pory brak było kompleksowego podejścia, obejmującego wszelkie właściwe organy wszystkich państw członkowskich, do problemu pracy nierejestrowanej na szczeblu UE.

1.5.4. *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia*

Prawa podstawowe: wniosek jest zgodny ze strategią UE w zakresie praw podstawowych (COM(2010) 573 final).

Strategia „Europa 2020”: inicjatywa przyczyni się do tworzenia nowych miejsc pracy oraz do włączenia społecznego w ramach strategii na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu. (COM(2010) 2020)

1.6. **Okres trwania działania i jego wpływ finansowy**

Wniosek/inicjatywa o **ograniczonym okresie trwania**

- Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

■ Wniosek/inicjatywa o **nieograniczonym okresie trwania**

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od dnia przyjęcia decyzji,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. **Przewidywane tryby zarządzania**³³

■ **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję

- ■ przez jej departamenty, w tym jej personel w delegaturach Unii;
- przez agencje wykonawcze;

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań wykonawczych:

- państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- organom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia finansowego;
- organom prawa publicznego;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;

³³

Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
- osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Działalność platformy zostanie poddana ocenie po upływie czterech lat od wejścia w życie decyzji. Ocena będzie opierać się na wskaźnikach rezultatu, takich jak jakość procesu współpracy z innymi państwami członkowskimi, regularne składanie sprawozdań i dalsze badania. W ramach oceny zostanie uwzględnione, w jakim stopniu platforma przyczyniła się do osiągnięcia swoich celów. Sprawozdanie to zostanie przekazane Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

W odniesieniu do środków towarzyszących w ramach Europejskiego programu na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych („EaSI”): w ramach tego programu zarządzanie bezpośrednie będzie obejmować przyznawanie zamówień i dotacji na konkretne działania oraz wypłatę dotacji dla organizacji rządowych i pozarządowych. Główne ryzyko będzie wiązało się z możliwościami (w szczególności) mniejszych organizacji w zakresie sprawowania skutecznej kontroli nad wydatkami oraz zapewnienia przejrzystości przeprowadzanych operacji.

2.2.2. Informacje dotyczące struktury wewnętrznego systemu kontroli

W odniesieniu do środków towarzyszących w ramach Europejskiego programu na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych („EaSI”): stosowane będą środki kontroli wskazane w rozporządzeniu 1296/2013.

2.2.3. Oszacowanie kosztów i korzyści wynikających z kontroli i ocena prawdopodobnego ryzyka błędu

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

W odniesieniu do środków towarzyszących w ramach Europejskiego programu na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych („EaSI”): stosowane będą środki zapobiegania nadużyciom i nieprawidłowościom wskazane w rozporządzeniu

1296/2013.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [...] [Treść.....]	Zróżnicowane /niezróżnicowane ⁽³⁴⁾	państw EFTA ³⁵	krajów kandydujących ³⁶	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
1	04.03.02.01 EaSI	Zróżnicowane	TAK	TAK	NIE	NIE
1	04.01.04.02 EaSI	Niezróżnicowane	TAK	NIE	NIE	NIE

³⁴ Środki zróżnicowane / środki niezróżnicowane

³⁵ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

³⁶ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	1	Inteligentny wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu
---	---	---

Dyrekcja Generalna: EMPL			Rok 2014 ³⁷	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	OGÓŁEM	
• Środki operacyjne											
04.03.02.01 (EaSI)	Środki na zobowiązania	(1)	0,150	2,100	1,200	1,800	1,100	1,800	1,000	9,150	
	Środki na płatności	(2)	0	2,100	1,200	1,800	1,100	1,800	1,000	9,000	
Numer linii budżetowej	Środki na zobowiązania	(1a)									
	Środki na płatności	(2 a)									
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ³⁸											
04.01.04.02 (EaSI)		(3)	0,115	0,224	0,224	0,224	0,224	0,224	0,224	1,459	
OGÓŁEM środki			^{=1+1a} ₊₃	0,265	2,324	1,424	2,024	1,324	2,024	1,224	10,609

³⁷ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

³⁸ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

dla Dyrekcji Generalnej EMPL	Środki na płatności	=2+2a +3	0,115	2,324	1,424	2,024	1,324	2,024	1,224	10,459
-------------------------------------	---------------------	-------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	---------------

• OGÓLEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0,150	2,100	1,200	1,800	1,100	1,800	1,000	9,150
	Środki na płatności	(5)	0	2,100	1,200	1,800	1,100	1,800	1,000	9,000
• OGÓLEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)	0,115	0,224	0,224	0,224	0,224	0,224	0,224	1,459
OGÓLEM środki na DZIAŁ <...> wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+ 6	0,265	2,324	1,424	2,024	1,324	2,024	1,224	10,609
	Środki na płatności	=5+ 6	0,115	2,324	1,424	2,024	1,324	2,024	1,224	10,459
	Środki na płatności	=5+ 6								

Dział wieloletnich ram finansowych	5	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	OGÓŁEM
Dyrekcja Generalna: EMPL									
• Zasoby ludzkie		0,330	0,330	0,330	0,330	0,330	0,330	0,330	2,310
• Pozostałe wydatki administracyjne									
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna EMPL	Środki	0,330	0,330	0,330	0,330	0,330	0,330	0,330	2,310

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,330	0,330	0,330	0,330	0,330	0,330	0,330	2,310
---	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	0,595	2,654	1,754	2,354	1,654	2,354	1,554	12,919
	Środki na płatności	0,445	2,654	1,754	2,354	1,654	2,354	1,554	12,769

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓	PRODUKTY																		OGÓLEM	
	Rok 2014		Rok 2015		Rok 2016		Rok 2017		Rok 2018		Rok 2019		Rok 2020		Liczba ogółem	Koszt całkowity				
	Rodzaj ³⁹	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt						
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ⁴⁰ Wspieranie opracowywania, wdrażania, monitorowania i oceny unijnych instrumentów i polityk oraz odpowiednich aktów prawnych, a także promowanie opracowywania polityki w oparciu o podstawy merytoryczne, innowacje społeczne i postęp społeczny, we współpracy z partnerami społecznymi, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego oraz podmiotami publicznymi i prywatnymi.																				
Wymiana najlepszych praktyk i informacji, szkolenia, budowanie potencjału technicznego w celu usprawnienia współpracy, podnoszenie świadomości	Bank wiedzy, wspólne wytyczne itp., wspólne przedsięwzięcia, wymiana personelu, działania szkoleniowe, kampanie, strategię, ocena	0,366	1	0,15	4	2,100	4	1,200	4	1,800	4	1,100	4	1,800	4	1,000	25	9,150		

³⁹ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

⁴⁰ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2 „Cele szczegółowe ...”.

Cel szczegółowy nr 1 – suma częstkowa	1	0,150	4	2,100	4	1,200	4	1,800	4	1,100	4	1,800	4	1,000	25	9,150	
KOSZT OGÓLEM	1	0,150	4	2,100	4	1,200	4	1,800	4	1,100	4	1,800	4	1,000	25	9,150	

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 2014 ⁴¹	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	OGÓLEM
--	---------------------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	--------

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	0,33	0,33	0,33	0,33	0,33	0,33	0,33	2,31
Pozostałe wydatki administracyjne								
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma cząstkowa								

Poza DZIAŁEM 5⁴² wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne	0,115	0,224	0,224	0,224	0,224	0,224	0,224	1,459
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych – suma cząstkowa								

OGÓLEM	0,445	0,554	0,554	0,554	0,554	0,554	0,554	3,769
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

⁴¹ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

⁴² Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji) (2 AD + 0,5 AST)	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5
XX 01 01 02 (w delegaturach)							
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy)⁴³							
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)							
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT i JED w delegaturach)							
XX 01 04 yy ⁴⁴	- w centrali						
	- w delegaturach						
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT - pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (CA, INT, SNE - bezpośrednie badania naukowe)							
Inne linie budżetowe (określić)							
OGÓLEM							

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

<p>Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony (2 AD + 0,5 AST)</p>	<p>AD1: Nadzór nad działaniami związanymi z pracą nierejestrowaną, organizacja pracy sekretariatu platformy, prowadzenie posiedzeń platformy, w tym przygotowanie projektu porządku obrad i dokumentów do dyskusji oraz sporządzanie projektu protokołu z posiedzenia. Koordynacja współpracy. Koordynacja zaproszeń do składania wniosków/ofert.</p> <p>AD2: Nadzór nad działaniami operacyjnymi platformy, takimi jak zarządzanie bankiem wiedzy, wspólne szkolenia, inspekcje, wymiany pracowników, publikacja wspólnych dokumentów itp. Wsparcie koordynacji współpracy. Wsparcie zaproszeń do składania wniosków/ofert.</p> <p>0,5 AST: Wsparcie administracyjne sekretariatu, w tym zarządzanie dokumentami, organizacja spotkań (rezerwacja sal, zaproszenia, dokumenty dot. zwrotu kosztów)</p>
--	---

⁴³ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert.

⁴⁴ W ramach paupru częściowego na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

	itp.), dystrybucja dokumentów na potrzeby posiedzenia, ogólna korespondencja.
Personel zewnętrzny	

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

- Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych⁴⁵.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich.
- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

⁴⁵ Zob. pkt 19 i 24 porozumienia międzyinstytucjonalnego (w okresie 2007-2013).

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - wpływ na zasoby własne
 - wpływ na dochody różne

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁴⁶					Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3				
Artykuł									

W przypadku wpływu na dochody różne należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

⁴⁶ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.